

**YMP:n ”terveystarkastus”**

P6\_TA(2008)0093

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. maaliskuuta 2008 YMP:n ”terveystarkastuksesta” (2007/2195(INI))**

(2009/C 66 E/03)

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon komission 20. marraskuuta 2007 neuvostolle ja Euroopan parlamentille esittämän tiedonannon YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelusta (KOM(2007)0722),
- ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29. syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 <sup>(1)</sup>,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2007 esittämänsä kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseutu-rahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta <sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman rehujen ja elintarvikkeiden hintojen noususta <sup>(3)</sup>,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2007 esittämänsä kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksesta (EY) N:o 1782/2003 poikkeamisesta kesannoinnin osalta vuonna 2008 <sup>(4)</sup>,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2007 esittämänsä kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta <sup>(5)</sup>,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman politiikan haasteista ja rahoitusmahdollisuuksista laajentuneessa unionissa 2007–2013 <sup>(6)</sup>,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä tehdyn toimielinten sopimuksen <sup>(7)</sup> ja erityisesti sen liitteet I ja III ja julistukset N:o 3 ja 9,
- ottaa huomioon asiakirjan Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu <sup>(8)</sup>,
- ottaa huomioon 22. maaliskuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehtoja ja niiden sopimusten mukautuksia, joihin Euroopan unioni perustuu, koskevan asiakirjan mukauttamisesta yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen vuoksi <sup>(9)</sup>,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston WTO:n kolmannen ministerikokouksen (26. lokakuuta 1999) valmistelemiseksi puheenjohtajan päätelmissään Euroopan komissiolle antamat toimivaltuudet neuvotella maatalouden alalla,

<sup>(1)</sup> EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

<sup>(2)</sup> Hyväksytyt tekstit, P6\_TA(2007)0598.

<sup>(3)</sup> Hyväksytyt tekstit, P6\_TA(2007)0480.

<sup>(4)</sup> Hyväksytyt tekstit, P6\_TA(2007)0411.

<sup>(5)</sup> EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 341.

<sup>(6)</sup> EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 373.

<sup>(7)</sup> EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

<sup>(8)</sup> EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

<sup>(9)</sup> EUVL L 93, 30.3.2004, s. 1.

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan, joka on otettu sellaisenaan Lissabonin sopimukseen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0047/2008),
- A. katsoo, että maatalous ja tuotantoketjussa sitä seuraava elintarviketeollisuus ovat yksi EU:n suurimmista talousaloista ja että ne ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n elintarviketurvalle ja vaikuttavat yhä enenevässä määrin energiaturvallisuteen,
- B. katsoo, että myös tulevaisuudessa tarvitaan EU:n yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP), joka perustuu taloudelliseen, ekologiseen ja sosiaaliseen eurooppalaiseen maatalousmalliin ja joka takaa kestävyuden ja elintarvikevarmuuden, mutta että menestyksestä uudistuslinjaa, johon kuuluu maaseudun kehittämisen vahvistaminen, on jatkettava,
- C. katsoo, että YMP:ssä on pyrittävä poistamaan esteet, joita nuorilla on heidän aloittaessaan maataloustoimintaa, ja että sukupolvenvaihdoksesta on tehtävä yksi YMP:n painopistealoista,
- D. katsoo, että vähentämällä maatalousalan byrokratiaa avoimempien, yksinkertaisempien ja vähemmän rajoittavien sääntöjen avulla voidaan vähentää maatalousyritysten ja tuottajien kuluja sekä keventää hallinnollista taakkaa,
- E. katsoo, että jos YMP:ssä on otettava huomioon erittäin suuret erot maatalous- ja aluerakenteissa ja samanaikaisesti löydettävä vastauksia uusiin haasteisiin, joita asettavat ilmastonmuutos, maaperän ja vesistön suojeleminen, yhä voimakkaampi avautuminen kohti maailmanmarkkinoita tai biomassan ja raaka-aineiden saanti sekä uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen, siihen on sisällytettävä riittävät keinot ja sillä on säilytettävä YMP:n alkuperäiset tavoitteet, jotka on äskettäin vahvistettu Lissabonin sopimuksella, ja siinä on voitava taata puhtaiden ja laadukkaiden elintarvikkeiden tuotanto ja siten taata kaikille Euroopan kansalaisille elintarvikkeiden saatavuus kohtuullisin hinnoin ja säilyttää maanviljelijöiden tulotaso,
- F. katsoo, että kaikissa YMP:hen tehtävissä muutoksissa olisi otettava huomioon kehitysmaiden, erityisesti kaikkein vähiten kehittyneiden maiden, erityistilanne ja olisi vältettävä sitä, että kyseisten maiden maataloustuotteiden tuotanto ja markkinoille saattaminen vaarannetaan,
- G. ottaa huomioon, että suorien tukien järjestelmää on uudistettu — pääosin onnistuneesti -perusteellisesti kolme kertaa vuodesta 1992 lähtien ja kaikkia keskeisiä markkinajärjestelyjä maitosektoria lukuun ottamatta vuodesta 2004 lähtien,
- H. katsoo, että kaikilla kehittyneillä mailla on maatalouspolitiikka ja että uudet tilanteet, kuten maailman väestönkasvu, ilmastonmuutos, kasvava energiantarve, hintatukien poistaminen ja lisääntyvä avautuminen kohti maailmanmarkkinoita, johtavat maataloustuotteiden markkinahintojen kohoamiseen EU:ssa ja toisaalta selvästi voimakkaampiin satovaihteluihin ja hintojen suurempaan epävakaisuuteen, minkä takia yhteisen maatalouspolitiikan säilyttäminen on tärkeämpää kuin koskaan,
- I. katsoo, että elintarvikevarmuus (määrällinen ja laadullinen) on tulevaisuudessakin yksi YMP:n keskeisimmistä tavoitteista ekosysteemien suojelelun ohella, sillä ilman sitä tuotanto ei voi olla tervettä ja kestävä, mutta että lisäksi on optimoitava maankäyttöä koko unionissa,
- J. ottaa huomioon Euroopan unionin huomattavan pyrkimyksen vähentää maatalousmenojaan suhteessa kokonaistalousarvioon; niiden osuus on vähentynyt 1970-luvun lähes 80 prosentista 33 prosenttiin nykyisen rahoituskehityksen loppuun mennessä, kun taas maatalouteen käytetty maa-alue on samalla lisääntynyt 37 prosentilla vuodesta 2003 alkaen uusien jäsenvaltioiden liittymisen takia,

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

- K. ottaa huomioon, että valtion- ja hallitusten päämiehet antoivat Berliinin Eurooppa-neuvoston kokouksessa lupauksia takuusta YMP:n ensimmäisen pilarin kokonaisuusmenojen osalta vuoteen 2013 saakka,
- L. ottaa huomioon, että vuoden 2004 liittymisasiakirjassa säädetään tiettyjä YMP:n sääntöjä koskevista poikkeuksista uusille jäsenmaille suorien tukien matalamman tason kattamiseksi,
- M. ottaa huomioon, että eräillä alueilla tietyille perinteisille maatalouden tuotantomuodoille ei ole vaihtoehtoja, että nämä muodot ovat usein kyseisten alueiden tärkeintä maataloustoimintaa ja että ne on siksi ehdottomasti säilytettävä ja niitä on ehdottomasti tuettava ympäristö- ja aluepoliittisten pakottavien syiden takia sekä taloudellisen ja sosiaalisen verkoston säilyttämiseksi; ottaa huomioon YMP:n aseman Euroopan tietyillä alueilla, erityisesti lähentymisalueiksi kutsutuilla alueilla, joilla maanviljely ja kotieläintalous ovat olleet perinteisesti tärkeitä taloudellisen kehityksen ja työpaikkojen luomisen välineitä,
- N. katsoo, että eurooppalaisille maanviljelijöille on taattava vakaus, jotta heidän odotuksensa toteutuvat ja investointinsa eivät ole turhia ja jotta tietyillä aloilla voidaan sääntelyjärjestelmien avulla tehdä keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteita,
- O. katsoo, että yhteisön lainsäätäjän on estettävä EU:n maanviljelijöiden ja kotieläintuottajien syrjintä niin EU:ssa kuin kolmansien maiden kilpailijoihin nähden tai luotava sopivilla välineillä EU:n maanviljelijöille ja kotieläintuottajille tasapuoliset toimintaedellytykset; katsoo, että erityisesti on valvottava, että myös maataloustuotteita kolmansista maista Euroopan unioniin tuovat henkilöt noudattavat laatuun, terveyteen, ympäristöön, eläinten hyvinvointiin jne. liittyviä normeja, jotka ovat pakollisia unionin viljelijöille,
- P. ottaa huomioon, että YMP:n tavoitteet määritellään EY:n perustamissopimuksen 33 artiklassa ja edellyttäen että Lissabonin sopimus ratifioidaan täysimääräisesti, kaikissa keskeisissä YMP:tä koskevissa oikeudellisissa ja talousarvioon liittyvissä ratkaisuisa tarvitaan Euroopan parlamentin hyväksyntä,
- Q. katsoo, että ensisijaisena tavoitteena on EU:n kansalaisten elintarviketurva ja että tähän päästään parhaiten tukemalla EU:n elintarviketuotantoa sekä Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisella tuonnilla; tällainen elintarviketurva riippuu myös siitä, millä tavoin EU osallistuu maailman ruokavarastojen rakentamiseen (jotka tällä hetkellä ovat dramaattisen vähäiset), jolloin EU voi sekä suojella itseään elintarvikepulalta että kantaa vastuuta maailmanlaajuisesta elintarvikehuollosta,
- R. katsoo, että on tehtävä perusteellisempi analyysi markkinoiden kehityksestä ja niiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ottaen huomioon hintojen kansainvälinen taso ja raaka-aineiden tuotanto,

**Johdanto**

1. pitää tavoitteena sellaisen kestävä, kilpailukykyisen ja monimuotoisen maatalouden puolustamista, jossa säilytetään kunkin tuotantoalan ja -alueen erityispiirteet ja jonka perustavoitteena on terveellisten ja turvallisten elintarvikkeiden riittävä ja kohtuuhintainen tarjoaminen kuluttajille;
2. katsoo, että YMP:n vuoden 2003 uudistus oli pääosin erittäin onnistunut, koska se on lisännyt selvästi YMP:n avoimuutta ja tehokkuutta sekä viljelijöiden vastuullisuutta ja markkinasuuntautuneisuutta, ja katsoo, että tätä prosessia on jatkettava, jotta noudatetaan valtion ja hallitusten päämiesten joulukuussa 2002 antamia lupauksia säilyttää ensimmäisen pilarin maatalousrahasot koskemattomina vuoteen 2013 saakka; korostaa, että vastineeksi YMP:n hallintoa ja monia viljelijöihin vaikuttavia EU:n direktiivejä ja asetuksia on jatkossa selvästi yksinkertaistettava, jotta viljelijöiden taakkaa voidaan vähentää ilman, että tämä yksinkertaistaminen johtaa YMP:n uudelleenkansallistamiseen ja eurooppalaisten viljelijöiden saamien tukien huomattavampaan työstämiseen;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

3. katsoo, että kaikenlaisen sääntelyn hylkääminen yhteisten markkinajärjestelyjen yhteydessä ei ole poliittisesti toivottavaa, sillä kuten nykytilanne osoittaa, Euroopan ja maailman varastot ovat tällä hetkellä dramaattisen vähäisiä, mikä vaikuttaa kielteisesti kuluttajien ostovoimaan ja maanviljelijöiden tuloihin edistämällä samalla keinottelua; korostaa lisäksi, että käytössä on oltava välineet mahdollisen taloudellisen taantumien tai terveydellisten ongelmien varalta sekä ilmaston muuttumisen takia yhä yleisempien luonnonkatastrofien riskin varalta;
4. suhtautuu siksi myönteisesti teknisiin muutoksiin, joita edellä mainitusta komission tiedonannosta voi seurata ja joiden tavoitteena on saada vuoden 2003 uudistus toimimaan, ja kehottaa komissiota varmistamaan YMP:n vakautta koskevan taloudellisen peruserätyksen;
5. kehottaa komissiota tulevia uudistuksia silmällä pitäen tekemään kustannus-hyötyanalyysin YMP:stä elintarvikevarmuuden, omavaraisuuden ja maaseutuyhteisöjen säilyttämisen osalta; kehottaa komissiota analysoimaan maailman kysynnän kasvusta johtuvasta elintarvikkeiden hintojen noususta kuluttajille todennäköisesti aiheutuvat kustannukset suhteessa kansalaisille nykyisin aiheutuviin maatalouspolitiikan kustannuksiin;
6. katsoo, että EU:n haasteena WTO:n neuvotteluissa on vastata tuleviin rajoituksiin niin, että sisäinen hyvinvointi on mahdollisimman suurta; korostaa, että EU:n on hyödynnettävä mahdollisimman hyvin käytettävissä olevaa joustavuutta, esimerkiksi ”arvojen tuotteiden” tapauksessa; korostaa kuitenkin, että kaikkien WTO:ssa tehtävien maataloussopimusten ehtona on sopimuksen saavuttaminen maantieteelliset merkinnät kattavista tekijänoikeuksista ja muiden kuin kaupan liittyvien näkökohtien tunnustaminen tuonnin perusteeksi;
7. kehottaa komissiota meneillään olevien WTO-neuvottelujen puitteissa ottamaan huomioon elintarviketuotannosta vastaavaa talouselämän alaa edustavan maataloustuotannon erityispiirteet sekä sen tosiseikan, että maatalous edistää osaltaan merkittävästi alueellista tasapainoa, ympäristönsuojelua ja elintarvikkeiden turvallisuuden pysymistä määrällisesti ja laadullisesti asianmukaisella tasolla;
8. katsoo kuitenkin, että EU:lla on tulevaisuudessakin oltava riittävästi välineitä, jotta se voi varautua maatalousalan markkina- ja toimituskriiseihin sekä terveyteen liittyviin kriiseihin;
9. korostaa, että on määritettävä tehokkaasti ja asianmukaisten välineiden — rahoitusvälineiden tai muiden välineiden — avulla tuotantoon, ympäristöön ja maaseutuun liittyvät maatalouden tehtävät;
10. kannattaa periaatteessa erityisesti elintarvikevarmuuden, alueellisen yhteenkuuluvuuden, kuluttajan suojan, ympäristön- ja ilmastonsuojelun, eläinsuojelun, uusiutuvien energialähteiden ja biologisen monimuotoisuuden yleisten tavoitteiden sisällyttämistä yhteiseen maatalouspolitiikkaan; korostaa kuitenkin, että tämä on tehtävä kestävä kehityksen puitteissa ja että siihen on yhdistettävä taloudellinen tulos, luonnon ympäristön ja -varojen suojeleminen, alueellinen kehitys ja yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus; muistuttaa kuitenkin, että valtioiden ja hallitusten päämiehet ovat vahvistaneet YMP:n tavoitteet säilyttämällä EY-sopimuksen 33 artiklan sisällön 13. joulukuuta 2007 allekirjoitetussa Lissabonin sopimuksessa;
11. korostaa, että yleisten tavoitteiden sisällyttämisessä YMP:hen ei pitäisi kyseenalaistaa maataloustuotantoa ja kotieläintaloutta Euroopan unionin vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla, syrjäisillä alueilla ja saaristoalueilla, joilla tuotanto on laajaperäistä ja joilla maatalous- ja kotieläintaloustuotanto suuntautuu pääosin paikallisille markkinoille, mutta jotka myyvät näitä tuotteita myös jäsenvaltioiden kansallisilla markkinoilla;
12. katsoo, että jos unioni määrää tiukempia vaatimuksia viljelijöilleen ja tuottajilleen, sen on myös valvottava, että ne, jotka unionin ulkopuolella vievät maataloustuotteita unioniin, noudattavat samoja vaatimuksia, ja katsoo, että EU:n on vaadittava kyseisten yleisten tavoitteiden huomioon ottamista WTO:n neuvotteluissa;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

13. vastustaa vuoteen 2013 ulottuvan ensimmäisen pilarin kokonaisbudjetin vähennyksiä ja korostaa, että maatalous- ja kotieläintalousmarkkinoiden nopeiden mullistusten aikoina ja meneillään olevien uudistusten ollessa puolivälissä viljelijät tarvitsevat ehdottomasti tiedon siitä, mihin he voivat luottaa, ja että he tarvitsevat myös turvallisuutta ja erityisesti sitä, että vuonna 2003 tehtyjä päätöksiä noudatetaan;

14. vastustaa kaikkea tilakokoon tai oikeudelliseen muotoon perustuvaa syrjintää suorissa tuissa mutta katsoo samalla, että kaikkien ensimmäisen pilarin tukien uudelleenjakamisen on perustuttava kokonaisvaltaiseen arvioon sen vaikutuksista yhteiskunnalliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen, työllisyyteen, ympäristöön, kilpailukykyyn ja innovaatioihin;

15. pyytää tukemaan yksinomaan maataloustoimintaa harjoittavia viljelijöitä;

16. korostaa, että edellä mainitussa komission tiedonannossa käsitellään vain vähän 12 uuden jäsenvaltion maatalousalan kohtaamia ongelmia, tarpeita ja haasteita, ja vaatii, että tämä otetaan tulossa olevissa uudistuksissa huomioon ja että harkitaan myös kohdennettua lisärahoitusta rakenneuudistusta ja uuden-aikaistamista varten;

**Suorat tuet**

17. pitää suoria tukia tulevaisuudessakin ehdottoman välttämättöminä, koska ne toimivat maanviljelijöiden perustulonlähteenä markkinahäiriötilanteissa ja korvauksena julkisten hyödykkeiden tuottamisesta sekä Euroopassa vallitsevista kansainvälisesti vertailien hyvin korkeista ympäristöä, elintarviketurvallisuutta, omavaraisuutta, jäljitettävyyttä ja eläinten hyvinvointia koskevista ja sosiaalisista standardeista;

18. huomauttaa kuitenkin, että tukitaso ei aina näytä vastaavan tasapainoisesti kyseisten viljelijöiden ponnisteluja, koska tuet riippuvat vieläkin suurelta osin aikaisemmin maksetuista tuista;

19. kehottaa siksi komissiota laatimaan kertomuksen, jossa keskitytään ulkoisiin kuluihin, joita viljelijöillä on sen takia, että heidän on noudatettava ympäristöön, eläinten hyvinvointiin ja elintarviketurvallisuuteen liittyviä yhteisiä normeja, joita maailmanmarkkinoiden tärkeimpien kilpailijoiden ei tarvitse noudattaa; kertomuksessa olisi myös verrattava näiden kulujen ja viljelijöille maksettujen suorien tukien määrää; katsoo, että kertomuksen pitäisi olla riittävän yksityiskohtainen eri jäsenvaltioiden erilaisten viljelijöiden osalta; katsoo, että kertomus on julkaistava ennen kuin vuoden 2013 jälkeistä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevat päätöksentekomenettelyt alkavat;

20. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan jäsenvaltiot voisivat siirtyä vapaaehtoisesti ja joustavammin suorien tukien irrottamiseen historiallisista viitearvoista kohti kiinteämpää järjestelmää ja kehottaa komissiota täsmentämään lainsäädäntöehdotuksen yhteydessä, onko jäsenvaltioissa saadut myönteiset kokemukset huomioon ottaen jäsenvaltioiden mahdollista siirtyä nopeammin vapaaehtoisesti vuoteen 2013 mennessä tuotannosta irrotetuissa tuissa pinta-alaakohtaiseen alueelliseen tai kansalliseen yhtenäistukseen: panee kuitenkin merkille, että ne jäsenvaltiot, jotka saavat historiallisiin viitearvoihin perustuvaa täysin (tai osittain) tuotannosta irrotettua tukea, voivat halutessaan soveltaa tätä järjestelmää vuoteen 2013; kehottaa komissiota toteuttamaan tutkimuksen pinta-alan perustuvan palkkion mahdollisista vaikutuksista erityisesti niihin maatiloihin, joiden kotieläintalous keskittyy suhteellisen pienelle viljelyalueelle;

21. korostaa, että kun valitaan alueellisiin malleihin siirtyminen, on otettava huomioon kotieläintalouden erikoisoikeuksiin liittyvät vaikeudet eli se, että jotkut tuottajat eivät omista ollenkaan tai omistavat vain vähän laitumia, sekä se, että laajaperäinen kotieläintalous perustuu Euroopan unionin monilla alueilla kunnille tai valtion organisaatioille kuuluvien laidunten yhteiskäyttöön;

22. katsoo, että ottaen huomioon tilatukijärjestelmän kattamien alojen koko ajan lisääntyvän määrän ja järjestelmästä saadut kokemukset, tietyt päätökset ja soveltamissäännöt vaikuttavat liian tiukoilta ja monimutkaisilta, joten normien, soveltamisalan ja hallinnon määrittely uudelleen näyttää välttämättömältä; tällä helpotetaan niiden täytäntöönpanoa sitä haluavissa jäsenvaltioissa ja sitä haluavilla aloilla;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

23. katsoo, että suorien tukien irrottaminen on yleisesti johtanut EU:n maatalouden onnistuneeseen markkinalähtöisyyteen, sillä se on kasvattanut viljelijöiden tuloja ja lisännyt heidän toimintavapauttaan ja yksinkertaistanut YMP:tä näiltä osin, ja kehottaa komissiota vauhdittamaan tukien irrottamisen politiikkaa, ellei se johda huomattaviin yhteiskuntaan, talouteen tai ympäristöön liittyviin haittoihin tietyillä alueilla, etenkin epäsuotuisilla alueilla; toteaa kuitenkin, että tarvitaan lisää tutkimuksia, jotta voidaan kattavasti arvioida tukien tuotannosta irrottamisen vaikutuksia tiettyihin alueisiin, tuotantoon ja maakaupan markkinoihin;
24. katsoo, että yleisesti ottaen suoran tuen irrottaminen maataloustuotannosta voi auttaa pitkällä aikavälillä vähentämään EU:n maatalouden haittavaikutuksia ympäristöön, kunhan tämän lisäksi tuetaan tehokkaammin kestäviä käytäntöjä maaseudun kehittämisen alalla;
25. panee merkille, että tukien irrottamista tuotannosta pitäisi jatkaa vasta, kun on tarkasteltu perusteellisesti mahdollisia vaikutuksia, muun muassa maatalouden eri alojen tasapainoa, lisääntyneitä vaaroja yhden lajin viljelyyn ja työvoimavaltaisiin maatalousaloihin kohdistuvaa uhkaa;
26. myöntää, että eläinkohtaisten palkkioiden, mukaan lukien maidon tuotantoa koskevien palkkioiden, tilanne on erilainen, mikä johtuu muun muassa rehujen hinnannoususta johtuvista vakavista markkinahäiriöistä, sillä hinnannousulla on suuri vaikutus tiettyihin EU:ssa voimassa oleviin eläintuotantoa koskeviin järjestelmiin;
27. katsoo, että mikäli eläinkohtaiset palkkiot irrotetaan täysin tuotannosta, tietyillä alueilla, esimerkiksi vuoristoalueilla ja muilla erityisistä haitoista kärsivillä alueilla (saaret, kuivat ja kosteat alueet, syrjäisimmät alueet), joilla suhteellisen työvoimavaltaiselle kotieläintaloudelle ei ole vaihtoehtoja, uhkaa syntyä huomattavia sosiaalisia, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä haittoja tuotantopanosten hintojen muutosten seurauksena, mikä ei ole perustamissopimuksen tavoitteiden mukaista; kehottaa käyttämään tarkkoja viitetietoja tukien myöntämisessä, mikäli (osittaista) tukien irrottamista sovelletaan;
28. on tietoinen kotieläintalouden avainasemasta Euroopan maataloudessa, eritoten tietyissä maissa ja tietyillä alueilla, missä harjoitetaan laajamittaista karjankasvatusta, ja pitää siksi aiheellisena säilyttää osittain tuotantoon sidotut eläinpalkkiot vuoteen 2013; tunnustaa merkittävän aseman, joka näillä hyvin menestyksekkäillä tiloilla on alueellisessa taloudessa; muistuttaa, että asetuksen (EY) N:o 1782/2003 47–50 artiklassa on ratkaisu tehomaatalouteen ja että sitä pitäisi tutkia enemmän vuoden 2013 jälkeen;
29. katsoo kuitenkin, että tämä ei riitä ja että siksi ehdotettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan (jäljempänä '69 artikla') muuttaminen on ensiaskel oikeaan suuntaan; huomauttaa kuitenkin, että tätä ei pitäisi käyttää peiteltyinä keinoina vapaaehtoiseen mukauttamiseen ja toisen pilarin kaksinkertaiseen vahvistamiseen; katsoo lisäksi, että tämä väline ei saisi johtaa YMP:n uudelleenkansallistamiseen ja että jäsenvaltioiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä pitäisi kunnioittaa mahdollisimman paljon;
30. vaatii, että 69 artiklan perustuvia määrärahoja on käytettävä ensisijaisesti toimiin, joilla vahvistetaan alueellista yhteenkuuluvuutta ja yksittäisiä aloja, erityisesti toimiin, joilla estetään maataloustuotannosta ja varsinkin kotieläintaloudesta luopuminen alueilla, joilla siitä koituisi huomattavaa haittaa luonnolle, maisemalle tai alueelliselle kehitykselle (erityisesti vuoristoalueet, kosteikot, veden puutteesta kärsivät alueet, muut erityisen epäsuotuisat alueet ja erittäin syrjäiset laidunmaat), toimiin, joilla voidaan uudistaa ja vahvistaa maatalouden avainaloja (esim. maidon- ja lihantuotantoon tarkoitettu karjatalous ja lammastalous), pinta-alaan perustuviin ympäristötoimiin (esim. luomuviljely), jotka eivät tähän asti ole kuuluneet toiseen pilariin ja riskinhallintatoimiin;
31. katsoo, että uudelleen määriteltävään 69 artiklan voitaisiin vapaaehtoisesti osoittaa 12 prosenttia suorista tuista jäsenvaltiota kohden, ellei seurausten arvioinnissa päädytä toisenlaisiin tuloksiin;
32. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen, jossa laaditaan jäsenvaltioille yhteiset säännöt 69 artiklan soveltamisesta, jotta voitaisiin torjua mahdollisimman hyvin kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen, ja pyytää, että tarvittaessa tämä ehdotus sisällytettäisiin yhteisen markkinajärjestelyn kehukseen; kehottaa lisäksi, että kaikista 69 artiklan soveltamiseen liittyvistä toimenpiteistä tiedotetaan komissiolle; vaatii lopuksi komissiota toteuttamaan ehdotukseensa sisällytettävän vaikutustenarvioinnin;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

33. katsoo, että yksittäisten alojen vahvistamiseen tarkoitetut toimet olisi pitkällä aikavälillä rahoitettava ensimmäisestä pilarista; katsoo siksi, että komission on arvioitava muutetun 69 artiklan tuloksia perinpohjaisesti vuoden 2013 jälkeisen uudistuksen valmistelussa;

34. kehottaa komissiota esittämään 30. kesäkuuta 2010 mennessä kertomuksen, jossa se esittää kattavasti, miten on mahdollista taata pitkällä aikavälillä kasvien tuotannon suojele yhteisössä sekä Euroopan kotieläintalouden huoltovarmuus, kun otetaan huomioon tuotantojärjestelmien erot EU:n sisällä, monitoiminnallisuus ja alueelliset näkökohdat (esimerkiksi vuoristoalueet, epäsuotuisat alueet ja pienet saaristoalueet); katsoo, että kertomuksessa olisi käsiteltävä myös kysymystä siitä, kuinka tuotannosta irrotetuilla välillisillä tuilla, esimerkiksi laajaperäisen laidunmaan palkkioilla, maidon- ja lihantuotannon erityisellä tuella, palkkioilla niille tiloille, jotka on rakennettu ja joita hoidetaan yhteisten eläinten hyvinvointia ja ympäristöä koskevien normien mukaisesti, tai kriisinhallinnan erityisvälineillä, YMP:n tavoitteet voidaan toteuttaa tehokkaammin ja kohdistetummin erityisesti kestävyuden ja sosiaalisten kysymysten kannalta; korostaa, että kertomuksessa on vastattava kysymykseen siitä, tarvitaanko vielä vuoden 2013 jälkeen tuotantomääriin sidottuja eläinpalkkioita tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 47–50 artiklassa tarkoitettuja ratkaisuja alueilla, joilla on karjan tehotuotantotiloja, ja jos tarvitaan, missä määrin;

35. suosittelee, että uudet jäsenvaltiot voivat halutessaan soveltaa vuoteen 2013 asti yhtenäisten pinta-alatukien järjestelmää (SAPS), ja kehottaa komissiota selvittämään, onko SAPS-tukien käyttöä mahdollista yksinkertaistaa tukikelpoisia pinta-aloja koskevien sääntöjen muuttamisen avulla;

36. katsoo, että kaikki YMP:n täytäntöönpanoon tarkoitetut määrärahat, jotka on säästetty tai joita ei ole käytetty, on käytettävä YMP:n puitteissa;

37. katsoo, että suorat tuet ovat vuoden 2013 jälkeenkin tarpeellisia mutta että niiden pitäisi perustua uusiin objektiivisiin tavoitteisiin, erityisesti työpaikkojen suoraan luomiseen tiloilla, tai että niiden on kehitettävä selkeästi maatalousyrittäjille maan hoidosta maksettavan palkkion taikka tiettyistä yleishyödyllisistä palveluista tai tiettyjen vaatimusten, eläinsuojelustandardit mukaan luettuina, noudattamisesta myönnettävän korvauksen suuntaan; katsoo, että olisi tarkasteltava, miten mielekkäitä ovat yhteisön pinta-alatukien huomattavat alueelliset erot ja erot toisen pilarin määrärahoissa; kehottaa komissiota ehdottamaan asianmukaisia toimenpiteitä, jotta suorat tuet maksetaan täysimääräisesti ainoastaan sellaisille henkilöille ja tiloille, jotka todella harjoittavat maataloustoimintaa;

***Yksinkertaistaminen, täydentävien ehtojen noudattaminen ja markkinasuuntautuneisuus***

38. kannattaa asianmukaisen vaiheittaisen käytöstäpoistamisvaiheen jälkeen pienehköjen ja siksi työläästi hallinnoitavien tuotantomääristä riippuvien tukijärjestelmien (kuivattu rehu, hamppu, pellava, perunatärkkelys) asteittaista sisällyttämistä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään, ellei tämä johda huomattaviin yhteiskuntaan, talouteen tai ympäristöön liittyviin haittoihin kyseisillä alueilla; katsoo, että mikäli aluepoliittisista syistä on tarpeen, on varauduttava 69 artiklan mukaisesti liitännäistoimenpiteisiin; kehottaa komissiota tekemään jokaisen tuotteen taloudellisista ja alueellisista vaikutuksista analyysin, joka osoittaa, että se on asianmukainen ratkaisu, ja jossa määritellään tarpeellinen aikataulu sen täytäntöönpanemiselle; painottaa, että tukien tuotannosta irrottamisella ei saa vaarantaa kyseisten tuotantomuotojen olemassaoloa;

39. kannattaa kesannointivelvoitteen välitöntä poistamista, koska se ei tuotannosta irrotettujen suorien tukien järjestelmässä ole enää järkevä tuotantomääriä ohjaava väline ja koska se on myös erittäin työläesti hallinnoitavissa; kannattaa myös kesannointitukien muuttamista tavallisiksi tuiksi;

40. katsoo, että ympäristöön liittyvät edut, joita kesannoinnista saatiin muun muassa mehiläisten pölytyksen myötä, ovat maataloustuotteiden kasvavasta kysynnästä johtuvan kesannointialueen vähentämisen yhteydessä saavutettavissa paremmin ja kohdennetummin toisen pilarin toimenpiteiden kautta tai siten, että jäsenvaltiot tekevät muutoksia eläimistön ja luontotyyppien biologisen monimuotoisuuden kehittymistä edistävän maatalouden ja ympäristön hyvän tilan säilyttämisen määritelmään;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

41. vaatii energiakasvituen asteittaista poistamista vaiheittaisen käytöstäpoistamisvaiheen puitteissa, koska energiakasvituki on erittäin työläästi hallinnoitavissa ja koska nykyisessä markkinaympäristössä tuella ei voida katsoa olevan paljon tai ollenkaan energiapoliittisia etuja;
42. vaatii, että energiakasvituen poistamisesta säästyneet varat osoitetaan muun muassa 69 artiklan säännösten mukaisesti kohdennetusti maidon markkinajärjestelyyn liittyviin liitännäistoimenpiteisiin (erityisesti vuoristoalueilla ja muilla alueilla, joilla on erityisiä vaikeuksia);
43. kehottaa komissiota osoittamaan maatalousbudjetin käyttämättömät määrärahat, jotka on ollut tarkoitus käyttää markkinoiden hallintaan, kuten interventioihin, vientitukiin tai varastointiin, ensisijaisesti 69 artiklan kautta maaseutualueiden talouden, erityisesti maatilojen vahvistamiseen maaseudun kehittämisen tavoitteiden saavuttamiseksi;
44. katsoo, että suorat tuet ilman täydentävien ehtojen noudattamista eivät ole enää perusteltuja; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n on tuettava uusia jäsenvaltioita täydentävien ehtojen soveltamisessa siirtymäkauden aikana;
45. vastustaa suorien tukien vähentämisen huomioon ottaen täydentävien ehtojen soveltamisalan laajentamista, kunnes jäsenvaltiot ja komissio saavuttavat jotain olennaista edistystä valvontamääräysten yksinkertaistamisessa ja yhdenmukaistamisessa ja komissio esittää yhteenvedon viljelijöille aiheutuvista täydentäviin ehtoihin liittyvistä kustannuksista; viittaa tältä osin 11. joulukuuta 2007 esittämänsä kantaan;
46. katsoo, että täydentävien ehtojen olisi rajoitettava tuotannon eurooppalaisen mallin olennaisten vaatimusten ja sellaisten vaatimusten valvontaan, joita voidaan valvoa järjestelmällisesti ja yhdenmukaisesti eri jäsenvaltioissa;
47. kehottaa varmistamaan täydentävien ehtojen suuremman tehokkuuden suhteessa niiden tavoitteisiin ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota kehittämään selvemmat suuntaviivat jäsenvaltioiden tukemiseksi täytäntöönpanossa;
48. vaatii luopumaan kotieläintalouden kohtuuttomasta rasittamisesta täydentävien ehtojen noudattamisvaatimuksilla ja kehottaa erityisesti tarkastelemaan kriittisesti eräitä hygienia- ja merkintävaatimuksia (esim. korvamerkit);
49. pitää mahdollisena maatalouden ja ympäristön hyvän tilan säilyttämistä koskevien vaatimusten sekä alueiden kestävä hallintaa koskevien käytäntöjen järkevää mukauttamista muuttuneisiin ympäristö- ja tuotanto-olosuhteisiin (ilmastonmuutos, biomassa), kunhan varmistetaan, että näitä uusia vaatimuksia sovelletaan vertailukelpoisella tavalla koko Euroopassa;
50. katsoo, että yhtenäisten pinta-alatukien järjestelmiä soveltavilla jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus panna täydentäviä ehtoja koskeva periaate täytäntöön porrastetusti, jotta ne voivat valmistella asianmukaisesti valvontajärjestelmiä ja saada viljelijät vakuuttuneiksi määrättyjen normien noudattamisen tarpeellisuudesta;
51. kehottaa komissiota jatkamaan YMP:n yksinkertaistamista ja tarkastelemaan säännöllisesti lainsäädäntöä sen konkreettisten säännösten tarpeellisuuden ja tehokkuuden kannalta; katsoo tässä yhteydessä, että sitä varten on ehdotettava lisätoimenpiteitä, joita ovat muun muassa selkeämmät tukioikeuksien siirtoa koskevat säännöt tapauksissa, joissa tukioikeuksia ei aktivoida, hyvin vähäisten tukioikeuksien sulauttaminen, yhtenäistuen käyttöönotto vähän tukea saavien tuensaajien tapauksessa, kansallista varantoa koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen tai niiden supistaminen tai poistaminen sitä mukaa kuin siirrytään alueellisesti/kansallisesti yhtenäiseen pinta-alatukeen ja tukioikeuden menettämisen soveltamatta jättäminen käyttämättä jääneiden maksujen osalta sekä nautaeläimistä ja muista kotieläimistä pidettävästä manuaalisesta rekisteristä luopuminen;
52. kehottaa edelleen jäsenvaltioita varmistamaan tukien oikea-aikaiset maksut ja komissiota sallimaan ennakkojen maksamisen viljelijöille;
53. pyytää komissiota ottamaan käyttöön tarvittavat mekanismit, jotta kolmansista maista tapahtuva tuonti vastaisi yhteisön tuotannolle asetettuja normeja täydentävien ehtojen, elintarviketurvallisuuden jne. osalta;



**Turvaverkko**

54. katsoo, että odotettavissa olevat lisääntyvät ympäristö-, ilmasto- ja epidemiavaarat sekä maatalousmarkkinoiden suuret hintavaihtelut huomioon ottaen tehostettu riskinehkäisy on turvaverkkona ehdottoman tärkeä;

55. korostaa, että markkinasuuntautunut tuotanto, mukautettu vuoroviljely, monipuolistaminen, markkinoiden rahoitusvälineet, hankintaverkostopimukset ja vakuutus ovat kaikki tärkeitä tapoja, joilla viljelijät voivat suojella itseään riskeiltä, ja että vastuu asianmukaisesta riskeihin varautumisesta on viljelijöillä;

56. katsoo, että markkinoiden epäkohtiin vastaamiseksi interventiojärjestelmä on säilytettävä ja sitä on uudistettava tiukaksi turvaverkoksi poikkeuksellisia tilanteita varten sekä maailmanmarkkinoiden kehitysuuntiin pohjautuvien sääntöjen mukaisesti;

57. kannattaa siksi komission ehdotusta viljan interventiokynnyksen alentamisesta nollassolle ja mahdollisesti alennetun interventiokynnyksen säilyttämisestä vain vehnän osalta;

58. katsoo, että lisääntyvien riskien vuoksi yksityissektorin ennaltavarautumisjärjestelmiä tai sekajärjestelmiä, kuten useat riskit kattavia vakuutuksia, on ehdottomasti kehitettävä; on tietoinen siitä tosiasista, että tämä ei voi onnistua ilman julkista rahoitusta; korostaa, että näiden järjestelmien käyttöönotto ei saa missään tapauksessa vaarantaa eri jäsenvaltioiden yhdenvertaisia toimintamahdollisuuksia; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen yhteisönlaajuisen uudelleenvakuutusjärjestelmän käyttöönottoa tai tukemista, jonka avulla voidaan vastata ilmasto- ja ympäristökatastrofeista aiheutuviin ongelmiin;

59. korostaa, että käytännöllisesti katsoen kaikissa asian kannalta merkityksellisissä kolmansissa valtioissa käytetään tällaisia valtion tukemia järjestelmiä;

60. katsoo, että tämän vuoksi ensimmäisessä vaiheessa on luotava rahoitusmahdollisuudet, joilla voidaan vuodesta 2009 alkaen tukea kansallisesti tai alueellisesti sellaisia riskeihinvarautumisjärjestelmiä, joissa otetaan huomioon Euroopassa vallitsevat erilaiset riskitasot; kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin tuottajaryhmittymät, alan järjestöt ja toimialakohtaiset järjestöt sekä yksityiset vakuutusyhtiöt voidaan saada mukaan järjestelmiin;

61. katsoo, että eri alojen täysin erilaisista olosuhteista johtuen eriytetyt alakohtaiset ratkaisut (kuten hedelmä- ja vihannesalan ratkaisu) ovat todennäköisesti parempia kuin horisontaalinen lähestymistapa;

62. katsoo, että nämä toimenpiteet olisi rahoitettava 69 artiklan mukaisesti osittain ensimmäisestä pilarista, koska kyseessä ovat erityisesti markkinapolitiikkaan liittyvät toimenpiteet;

63. kehottaa komissiota tutkimaan sellaisten markkinoita ja ilmastoa koskevien kriisien hallintavälineiden käyttöönottoa, jotka on tarkoitettu tuottajajärjestöille ja osuuskunnille, jotta niitä voidaan auttaa selviämään niiden jäsenten tuottamien tuotteiden vähenemisestä aiheutuvista kustannuksista;

64. katsoo, että riskinhallinta- ja riskeihinvarautumistoimet eivät saa johtaa tuotantoperusteisten tukitoimien ottamiseen uudelleen käyttöön;

65. katsoo siksi, että komission on kilpailua ja kauppaa vääristävien vaikutusten minimoimiseksi kehitettävä yhteiset puitteet, esimerkiksi yhteiseen markkinajärjestelmään sisällytettävät yhteisön säännöt jäsenvaltioiden riskinhallintajärjestelmien rahoittamiselle rajoittamatta kuitenkaan nykyisiä järjestelmiä, joiden käyttöä jatketaan ja joista komissiolle on jo tähän mennessä pitänyt ilmoittaa;

66. kehottaa komissiota esittämään 30. kesäkuuta 2010 mennessä kattavan analyysin nykyisistä riskinhallintajärjestelmistä ja mahdollisuuksista jatkaa niiden kehittämistä yhteisön tasolla vuoden 2013 jälkeen;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008*****Mukauttaminen/yläraja/asteittainen vähentäminen/vähimmäismäärä***

67. korostaa, että ylärajan alentamisesta, tuen mukauttamisesta sekä talousarvion kurinalaisuudesta komission ehdotusten täytäntöönpanossa saattaa seurata merkittävä uudelleenjako tietyillä alueilla;

68. katsoo, että kaikista maaseudun kehittämistä koskevien määrärahojen muutoksista, jotka eivät ole yhteensopivia 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen liitteen III otsakkeiden tai alaotsakkeiden kanssa, on sovittava sopimuksen kaikkien kolmen allekirjoittajan kesken;

69. korostaa, että tuen mukauttamisen, asteittaisen vähentämisen ja vähimmäismäärien vaikutuksia maaseutualueiden työmarkkinoihin ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen ei tähän mennessä ole arvioitu; katsoo siksi, että on välttämätöntä tehdä arviointi ensimmäisestä pilarista;

70. korostaa, että komission ehdottamilla alemmilla rajoilla voisi olla merkittävä vaikutus joissakin jäsenvaltioissa ja että ne voisivat vaikuttaa YMP:n tukien jakoon jäsenvaltioiden välillä, kun taas ylempi raja tarkoittaa noin 500 miljoonan euron siirtoa ensimmäisestä toiseen pilariin; muistuttaa, että toisen pilarin toimenpiteiden nykyistä kustannustehokkuutta epäillään edelleen vahvasti; katsoo, että tämän toimenpiteen soveltamisesta mahdollisesti koituvat säästöt pitäisi säilyttää ensimmäisessä pilarissa;

71. vastustaa tuen asteittaista vähentämistä (enintään 45 prosenttia) koskevaa komission ehdotusta sen nykyisessä muodossa, koska tilan koon ja vaurauden välillä ei ole suoraa yhteyttä eikä siinä oteta huomioon suurikokoisen tilan viljelyssä tarvittavaa työvoimaa; katsoo, että komission ehdotus saattaisi suuret maatilat tai yhdistykset perusteettomasti epäsuotuisaan asemaan ja johtaisi työvoiman vähentämiseen ja kehittyneiden, kilpailukykyisten rakenteiden pirstoutumiseen sekä tilojen hajoamiseen yksinomaan tukiteknisistä syistä, minkä seurauksena olisi rakenteiden murtuminen erällä Euroopan alueilla;

72. katsoo, että tuen asteittainen vähentäminen ja/tai ylärajan määrittäminen voidaan hyväksyä vain työmarkkina- ja aluepoliittisten seurausten laajan arvioinnin perusteella ja vain sillä edellytyksellä, että tukien vähentämisen määrittelyssä voidaan ottaa lieventävinä tekijöinä huomioon sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluvien kokopäiväisten työntekijöiden lukumäärä tai tietyt tilarakenteet (muun muassa tilayhtymät ja osuuskunnat) tai tilan kokonaistyökustannukset; kehottaa komissiota pitämään mielessä, etteivät ne pientilat, jotka liittyvät yhteen muodostaakseen yhden oikeushenkilön, jotta ne saisivat mittakaavaetuja ja tulisivat kilpailukykyisemmiksi, saisi joutua muita epäedullisempaan asemaan;

73. vaatii, että tuen asteittaisesta vähentämisestä mahdollisesti syntyvät varat jäävät asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja että ne käytetään siellä esimerkiksi 69 artiklan tai toisen pilarin mukaisten toimenpiteiden rahoittamiseen; pyytää näiden varojen keskittämistä suoraan viljelijöille;

74. kannattaa myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2006 vuosikertomuksen perusteella vähimmäismäärien ehdotettua korottamista esimerkiksi yhdellä hehtaarilla tai vastaavasti 250 eurolla ja sen yhdistämistä edunsaajina olevien pienviljelijöiden yhtenäisen palkkion tai kiinteämääräisen vähimmäismäärän käyttöönottoon; katsoo kuitenkin, että asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa todetaan suuria eroja maatalousrakenteissa, on annettava jäsenvaltioille mahdollisuus määrittää vähimmäismäärät;

75. kannattaa kuitenkin komission pyrkimyksiä asianmukaisen rahoituksen saamiseksi maaseutua koskevalle kestäväälle politiikalle YMP:n toisesta pilarista, mutta katsoo, että tämän tavoitteen toteuttamisen ei pitäisi tapahtua ensimmäisen pilarin kustannuksella;

76. korostaa, että koska yksittäiset vähennykset ovat joka tapauksessa huomattavat, ei voida hyväksyä suorien tukien vähentämistä vielä 8 prosentilla esittämättä vaikutusten arviointia;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

77. katsoo, että koska suurten tukien vähentämistä vaaditaan yleisesti, tukea voitaisiin mukauttaa progressiivisesti käytettävissä olevien tietojen ja vaikutustenarvioinnin perusteella ottaen huomioon asianomaisen tilan rakenteen (yhdistys jne.), työvoiman ja/tai työvoimakustannukset sekä erityiset tuotantomallit, joihin sovelletaan erilaisia suoramaksujärjestelmiä (esimerkiksi sellaisten tilojen ja alueiden erikoisongelmat, joilla on suuri eläintiheys suhteellisen pienillä alueilla);

katsoo, että progressiivisesta mukauttamisesta saatavat varat on jaettava mukauttamisesta peräisin olevia varoja koskevien yleisesti sovellettavien sääntöjen mukaisesti, ja niiden on jätävä niille alueille, joilla ne syntyvät, tai siihen jäsenvaltioon, jossa ne syntyvät;

katsoo, että progressiivinen mukautus voitaisiin tehdä seuraavalla tavalla:

10 000–100 000 euron	suorat tuet — 1 prosentti (koko ajanjaksona 2009–2013),
100 000–200 000 euron	suorat tuet — 2 prosenttia (koko ajanjaksona 2009–2013),
200 000–300 000 euron	suorat tuet — 3 prosenttia (koko ajanjaksona 2009–2013),
yli 300 000 euron	suorat tuet — 4 prosenttia (koko ajanjaksona 2009–2013);

78. vaatii vapaaehtoisen mukauttamisen korvaamista pakollisella mukauttamisella;

79. katsoo, että mukauttamisesta peräisin olevat varat on osoitettava ensisijaisesti Leader-menetelmän puitteissa luonnon monimuotoisuuden häviämisen torjuntaa ja riskeihin varautumista koskeviin toimenpiteisiin, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, biomassan kestävää käyttöä edistäviin toimenpiteisiin ja rakennuudistusten (esimerkiksi maidon markkinajärjestely) liitännäistoimenpiteisiin, tuotannon varmistamiseen vuoristo- ja pienillä saaristoalueilla ja muilla vastaavilla epäsuotuisilla alueilla, laadunvarmistukseen ja eläinsojeluun, luonnonmukaiseen maataloustuotantoon, myyntitoimenpiteisiin ja tekniikan kehitykseen sopeutumiseen; kehottaa kohdistamaan kaikki nämä toimenpiteet suoraan viljelijöihin;

**Maidon markkinajärjestely**

80. on tietoinen siitä, että nykyistä maitokiintiöjärjestelmää ei todennäköisesti jatketa vuoden 2015 jälkeen, ja kehottaa komissiota tarkastelemaan, millainen maidon markkinajärjestely voisi olla tulevaisuudessa; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2015 jälkeiselle kaudelle maitoalaa koskevan johdonmukaisen suunnitelman, jolla varmistetaan maidontuotannon jatkuminen Euroopassa, myös vuoristoalueilla, syrjäisillä alueilla ja muilla erityisistä vaikeuksista kärsivillä alueilla;

81. huomauttaa komissiolle Euroopan parlamentin maidon yhteisen markkinajärjestelyn uudistusten ”minipaketin” puitteissa tekemistä päätöksistä <sup>(1)</sup>, jotka koskevat markkinatoimenpiteitä ja maitorahastoja;

82. kehottaa kaikkia osapuolia käyttämään vuotta 2015 edeltävän ajan markkina-asemien vakiinnuttamiseen tai vahvistamiseen ja ”pehmeän laskun” takaamiseen Euroopan maitoalalle, mielellään kiintiöiden rakenteellisilla korotuksilla;

83. vaatii maitokiintiön mukauttamista markkinatilanteeseen maailmanmarkkinoiden kysynnän muuttuessa; katsoo, että sen vuoksi kiintiöitä olisi korotettava kahdella prosentilla tuotantovuonna 2008–2009 vapaaehtoisuuteen perustuen kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota osoittamaan tämän korotuksen kansalliseen varantoon; katsoo, että kiintiöitä olisi tarkistettava vuosittain;

84. vaatii lisäksi ylimääräisen tuotantomaksun alentamista merkittävästi tuotantovuonna 2009–2010 ja alentamisen jatkamista seuraavina vuosina kiintiöiden hinnannousun estämiseksi ja kiintiöiden jälkikäteistä tasaamista yhteisön laajuisesti, jotta kiintiöt tulevat paremmin hyödynnettyiksi;

85. vaatii erityisiä liitännäistoimenpiteitä, joilla pyritään estämään maitotaloudesta luopuminen vuoristoalueilla ja muilla alueilla, joilla on erityisiä vaikeuksia, jos niillä ei ole vaihtoehtoja perinteiselle maitotaloudelle tai jos maataloudesta luopuminen johtaisi tärkeiden luonnonalueiden tuhoutumiseen;

<sup>(1)</sup> Hyväksytyt tekstit 5.9.2007, P6\_TA(2007)0371, P6\_TA(2007)0372, P6\_TA(2007)0373.

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

86. katsoo, että ensisijaisesti 69 artiklan nojalla on osoitettava etenkin vuoristoalueilla, syrjäisimmillä alueilla (kuten Azorit) tai muilla alueilla, joilla on vastaavia ongelmia, pehmeään laskuun valmistautumista ja maitotalouden säilyttämistä varten esimerkiksi pinta-alatukien lisäämisen avulla (sokerialan toimia vastaavasti) riittävästi määrärahoja, jotka käytettäisiin esimerkiksi lypsylehmiä, laidunmaita tai laajaperäistä laiduntamista koskeviin palkkioihin tai erityiseen maitotukeen taikka alan rakenteiden uudistamiseen tähtääviin alueellisiin erityisohjelmiin ja tiettyjen laatuotteiden edistämiseen;

87. katsoo, että tuottajayhdistysten ja toimialakohtaisten ja eri ammattikuntien välisten organisaatioiden vahvistaminen voisi olla yhtenä tekijänä muutetussa 69 artiklassa;

88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan kansallisten kiintiöiden muuta kuin lineaarista lisäämistä, jotta voitaisiin antaa lisäkiintiöitä jäsenvaltioille, joiden tuotantokiintiöt ovat perinteisesti alijäämisiä;

89. katsoo, että näiden toimenpiteiden rahoittamiseksi on perustettava erityisrahasto (maitorahasto), jota voitaisiin rahoittaa osittain alan uudistuksesta saatavista säästöistä;

**Muut asiat**

90. korostaa, että Euroopan maatalouden vahvoja ja lupaavia aloja ovat alueelliset, perinteiset ja muut tunnetut korkealaatuiset tuotteet ja jalosteet;

91. kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan käyttöön ”eurooppalaisen merkin”, jonka avulla voidaan määritellä eurooppalaisen maatalous- ja elintarviketuotannon laatu Euroopan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla, ja määrittelemään tuotannolle tiukat ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat normit;

92. kehottaa sen vuoksi komissiota esittämään kattavan suunnitelman eurooppalaisten korkealaatuisten tuotteiden markkinoinnin parantamiseksi koti- ja ulkomaisilla markkinoilla esimerkiksi toteuttamalla tiedotus- ja myyntityöntekijäkampanjoita ja tukemalla tuottajajärjestöjä niiden toiminnan suunnittelussa ja tehostamisessa tai alan muiden järjestöjen vahvistamisen tai sellaisten erityismerkintöjen käyttöönoton avulla, joissa on muun muassa käytettyjen maatalouden raaka-aineiden alkuperämerkintä ja jotka ovat kuluttajan kannalta selvempiä ja helpommin tulkittavissa;

93. kehottaa komissiota lisäämään talousarvion mukauttamisen puitteissa tiedotus- ja myyntityöntekijäkampanjoihin sisämarkkinoilla ja EU:n ulkopuolisilla markkinoilla tarkoitettuja varoja;

94. kehottaa komissiota tutkimaan tarvetta YMP:hen liittyvälle todelliselle tiedotuspolitiikalle, jolla vähennettäisiin kuilua maatalousmaailman ja muun yhteiskunnan välillä ja joka ei olisi vain myyntityöntekijä- ja mainostamisväline;

95. katsoo, että on vahvistettava ja tuettava entisestään tuottajajärjestöjä ja toimialakohtaisia järjestöjä erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa järjestöjä ei ole paljon, paremman markkina-aseman tarjoamiseksi viljelijöille vähittäismyynnin ja kaupan alalla; katsoo, että samalla on tuettava elintarvikkeiden tuotantoketjun laadunvarmistusjärjestelmiä sekä vaihtoehtoja nykyisille valmistuskäytännöille;

96. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin elintarvikeyritysten keinotekelutoimien, elintarvikemarkkinoiden valtaamisen ja kartellien muodostumisen estämiseksi, sillä yritykset käyttävät hyväksi tämänhetkistä lainsäädännön ja valvonnan puutetta, tuottajien ja kuluttajien järjestäytymättömyyttä ja asianmukaisten infrastruktuurien puutetta, ja niiden yksinomaista tavoitteena on kasvattaa voittojaan, alentaa tuottajahintoja ja vaatia kuluttajilta korkeampia hintoja;

97. pitää valitettavana, että komissio menetti tilaisuuden puuttua laajemmin ongelmiin, jotka liittyvät sellaisten elintarvikkeiden ja rehun tuonnin lisääntymiseen, joiden osalta ei ole noudatettu EU:n normeja ja jotka uhkaavat näin ollen vaarantaa EU:n saavutukset julkisen tuen sitomisesta ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja yhteiskunnallisia näkökohtia koskeviin ehtoihin; kehottaa komissiota ehdottamaan toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi niin pian kuin mahdollista ja yhteisön ympäristö- ja terveydenhuoltolainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi;

## Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008

98. kehottaa komissiota kehittämään kiireellisesti kattavan suunnitelman, jonka avulla saadaan muita kuin kauppaan liittyviä eurooppalaisia kysymyksiä maailmankauppaa koskevien neuvottelujen asialistalle, kuten kysymys maantieteellisten merkintöjen tunnustamisesta ja suojelusta, eläinten hyvinvointi, tuontieläin- ja -kasvituotteiden puhtaus, jotta voidaan estää eurooppalaisiin tuottajiin kohdistuva epäoikeudenmukainen kilpailu ja välttää eläinten hyvinvointia ja ympäristöä koskevien ongelmien vieminen kolmansiin maihin; kehottaa komissiota ajamaan aktiivisesti WTO-neuvotteluissa ajatusta ehdollisesta markkinoille pääsystä maatalouden kestävää hallintaa koskevien normien edistämiseksi;

99. korostaa, että Euroopan maatalous ei tulevaisuudessakaan tule toimeen ilman asianmukaista ulkoista suojaa, ja pyytää siksi, että kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin sovelletaan samoja laatu- ja turvallisuusnormeja kuin EU:n tuotteisiin;

100. katsoo, että vientitukien poistaminen olisi korvattava kolmansissa maissa järjestettävillä edistämistoimilla;

101. muistuttaa, että kaksi suurinta maataloutta koskevaa poliittista haastetta ovat ilmastonmuutoksen taustalla olevien kasvihuonekaasujen vähentäminen ja sopeutuminen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin; korostaa, että tämä tarkoittaa sitä, että maataloutta koskeva haaste on kaksinkertainen: maatalouden on vähennettävä omia päästöjään ja samalla mukauduttava ilmaston lämpenemisen odotettuihin vaikutuksiin;

102. korostaa, että ilmastonmuutos on ongelma, joka koskee ympäristön lisäksi myös talous- ja yhteiskuntaelämää, ja että tämän takia ympäristöä koskevissa kysymyksissä ja toimissa maatalousalalla, joka on yksi herkimmistä ilmastotekijöistä riippuvista aloista, olisi otettava huomioon tarve taata maaseutualueiden taloudellinen ja sosiaalinen elinkelpoisuus;

103. muistuttaa, että maatalouden vaikutus kasvihuoneilmiöön (kahden merkittävimmän kasvihuonekaasun, metaanin ja typenoksidin, lähteenä) on rajallinen ja se vähenee EU:ssa niiden toimenpiteiden täytäntöönpanon ansiosta, jotka ovat jo voimassa YMP:n puitteissa, kuten täydentävät ehdot, maataloutta ja ympäristöä koskevat suunnitelmat ja muut maaseudun kehittämistä koskevat toimenpiteet;

104. kehottaa komissiota tutkimaan, miltä osin näitä saavutuksia voidaan parantaa entisestään ottamalla maatalous osaksi Kioton mekanismeja;

105. katsoo, että maataloudesta saatavan uusiutuvan energian tarjontaa ei saa tavoitella yksipuolisesti kotieläintalouden, EU:n ja koko maailman ihmisten elintarvikevarmuuden, kestävä kehityksen eikä biologisen monimuotoisuuden kustannuksella; vaatii sen vuoksi komissiota tekemään tutkimuksen uusiutuvien energialähteiden edistämisen vaikutuksesta elintarvikevarmuuteen ja ympäristöön sekä takaamaan riittävän taloudellisen tuen tutkimukselle ja kaikkea biomassaa käyttävän uuden ja tehokkaan energiatekniikan (muun muassa toisen sukupolven biopoltoainien) käyttöönotolle; muistuttaa vielä kerran painokkaasti, että biokaasulaitoksilla on suurimmat ja kestävimät mahdollisuudet tuottaa biomassasta saatavaa lisäenergiaa lyhyellä aikavälillä eläinperäistä jätettä käyttämällä;

106. korostaa maataloustoiminnan sekä veden laadun ja määrän välistä tiivistä yhteyttä ja sitä, että maatalouden aiheuttamia paineita vesiympäristöön on hallittava kestävällä tavalla; katsoo, että ympäristölainsäädäntöä yhdessä saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa olisi pidettävä pääperiaatteena vesivarojen kestävä hoidon ja ympäristötavoitteiden tehokkaan saavuttamisen kannalta;

107. katsoo, että maatalousmaksujen järjestelmää on kehitettävä vielä vuoden 2013 jälkeenkin ja kehottaa komissiota esittämään 30. kesäkuuta 2010 mennessä kattavan analyysin mahdollisista uudistuksista ottaen erityisesti huomioon, että eurooppalaiset viljelijät tarvitsevat toimintaansa varten luotettavia pitkän aikavälin suunnitelmia, erityisesti määrittämällä strategiset tavoitteet, joiden tarkoituksena on kehittää eurooppalaista maataloutta niin, että siinä hyödynnetään innovointia, kehitetään alueita, taataan laadukas tuotanto, säilytetään viljelijöiden tulot, varmistetaan ympäristönsuojelu ja elintarvikevarmuus; kehottaa komissiota analysoimaan hallinnollisten menettelyjen perusteellista yksinkertaistamista, erityisesti sellaisten tukien osalta, joita edunsaaja saa vuosittain alle 20 000 euroa;

**Keskiviikko 12. maaliskuuta 2008**

108. huomauttaa, että sen lisäksi, että maatalous vaikuttaa luonnon monimuotoisuuteen, se myös synnyttää ja uhkaa sitä; katsoo, että tarvitaan maailmanlaajuisia, paikallisia ja EU:n toimia niiden arvokkaiden ekosysteemipalvelujen suojelemiseksi, joita luonnon monimuotoisuus tarjoaa, nimittäin ilman ja veden puhdistus, kasvien pölytytys ja suojautuminen eroosiolta;

109. huomauttaa, että nykyisellä ohjelmakaudella 2007–2013 maaseudun kehittämisellä (ja sen EMOTR-rahoitusvälineellä) on YMP:n toisena pilarina tärkeä alueellinen vaikutus; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuuksia johdonmukaisempaan toimeenpanoon suhteessa alueellisiin toimintaohjelmiin (rakennerahastot) integroidun lähestymistavan aikaansaamiseksi aloilla, joilla synergiaan voidaan päästä;

110. katsoo, että maaseudun kehittäminen ei ole mahdollista ilman maataloustoimintaa ja että tavoitteena on oltava maaseudun taloudellinen elinkelpoisuus ja asukkaiden elämänlaadun parantaminen;

111. kehottaa komissiota esittämään johdonmukaisia ehdotuksia kestävän viljelytoiminnan jatkamiseksi ja kehittämiseksi erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja luonnonhaitoista kärsivillä alueilla, sillä ne ovat ratkaisevan tärkeitä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelemisen kannalta;

112. kehottaa komissiota vauhdittamaan tutkimustoimia ja teknologian siirtotoimia erityisesti ympäristön ja ekosysteemin kannalta ystävällisempien tuotantomenetelmien edistämiseksi kestävän maatalouden hyväksi;

113. kiinnittää huomion niihin onnistuneisiin hankkeisiin EU:ssa, joissa maanviljelijöiden, ympäristöryhmittymien ja viranomaisten paikallisella ja alueellisella yhteistyöllä on onnistuttu vähentämään maatalouden ympäristövaikutuksia;

114. katsoo erityisesti, että tulevassa järjestelmässä on keskityttävä vahvemmin maaseudun ja myös kaupunkien ympäristöalueiden sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja integroidun kehittämisen näkökohtiin, maatalouden avainalojen lujittamiseen, työsuorituksista maksamiseen tai taloudellisten tappioiden korvaamiseen ja riskinhallintaan; katsoo, että ensimmäisen ja toisen pilarin välinen suhde on tätä tarkoitusta varten määriteltävä kokonaan uudelleen;

115. katsoo, että eurooppalaisella maataloudella voidaan löytää ympäristöä kunnioittavia ratkaisuja kaupungistuneen yhteiskunnan polttavimpiin ongelmiin, mukaan luettuna kaupunkien lähialueet, ja että se voi edistää myös Lissabonin ja Göteborgin tavoitteiden toteuttamista;

116. kiinnittää huomiota siihen erityiseen asemaan, jossa viljelijät ovat kaupunkien lähialueilla, sillä näillä alueilla toimivat viljelijät ja maanomistajat voivat edistää ratkaisuja, joilla vastataan sekä Lissabonin tavoitteisiin (tieto, tutkimus ja innovointi) että Göteborgin tavoitteisiin (kestävyys);

\*

\* \*

117. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

---